

	<p>újmou na zdraví, která vznikla po datu účinnosti zákona. Ministerstvo zdravotnictví si vymezuje podmínku, že podaná a patřičnými doklady doplněná žádost bude posuzována až šest měsíců. V materiálu opět chybí vysvětlení, proč má být tato lhůta rozdílná oproti běžným lhůtám dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (běžně je lhůta 30 max. 60 dnů).</p> <p>Jako další shledáváme zásadní tu skutečnost, že součástí návrhu není avizovaný návrh prováděcí vyhlášky, která bude obsahovat diagnózy nebo stavy, které budou nezpochybnitelně dokazovat, že újma je následkem povinného očkování. Upozorňujeme, že podle čl. 10 odst. 5 LPV by součástí materiálu, předkládaného vládě měl být i návrh prováděcího předpisu.</p>	<p>zákonu č. 82/1998 Sb., jak se výslovně uvádí v důvodové zprávě. Posuzování splnění nároku je náročný proces, pro jehož řádné provedení může být nezbytné vyžádat si odborný posudek. Z tohoto pohledu jsou navržené lhůty spíše krátké než dlouhé. Z „připomínky“ není zřejmé, co se navrhuje, či zda jde o pouhý komentář nebo dotaz. Pak není jasné, proč je označena jako „zásadní připomínka“.</p> <p>Po projednání byla upravena legisvakanční doba.</p> <p>Akceptováno. Doplněno.</p>
<p>Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Mgr. Markéta Lesná, tel. 23481822, e-mail: Marketa.Lesna@msmt.cz</p>	<p>K § 4 odst. 3 návrhu zákona: Z ustanovení není zřejmý smysl navrhované právní úpravy a legislativní text neodpovídá záměru předkladatele vyjádřenému v důvodové zprávě. Důvodová zpráva odkazuje na § 622 občanského zákoníku, který váže dosažení zletilosti pouze na začátek běhu promlčecí lhůty. Textace tohoto ustanovení však umožňuje i výklad možnosti, že nezletilý může uplatnit nárok na náhradu újmy až po dosažení plné svéprávnosti. To by znamenalo, že dříve než dosažením plné svéprávnosti nelze újmu způsobenou očkováním nezletilému vůbec nárokovat, což je v přímém rozporu s účelem zákona. Naprostá většina případů, které má zákon odškodňovat, se váže na nezletilé, kteří se zejména podrobují povinnému očkování. Při způsobení újmy by jak nezletilý tak jeho zákonní zástupci, kteří o něj pečují, byli bez finančních prostředků na kompenzaci a zvýšení nákladů na potřeby nezletilého vzniklých očkováním podle tohoto návrhu zákona. Případně by nezletilý poškozený mohl zemřít dříve, než by se</p>	<p>Akceptováno. Upraveno.</p> <p>Text § 4 odst. 3 byl upraven tak, aby bylo zřejmé, že se jedná o stanovení konce prekluzivní lhůty pro osobu s omezenou svéprávností s tím, že zákonný zástupce není nijak omezen v uplatnění nároku kdykoli v mezičase.</p>

	odškodnění vůbec dočkal. Dáváme taktéž ke zvážení speciálně v návrhu upravit i odškodnění rodičů nezletilých, kteří o nezletilého budou pečovat, nikoliv odkazovat na obecnou úpravu (§11 odst. 1 návrhu zákona).	
Ministerstvo vnitra Mgr. Kateřina Golková, email: katerina.golkova@mvcz.cz , tel. 974 817 307, mob. 603 190 223	K § 3 odst. 2 a § 10: Zákon předpokládá vznik doprovodné vyhlášky, jež má stanovit známé možné následky povinného očkování spočívající v újmě na zdraví a čas jejich výskytu na základě medicínského poznání pro účely uplatnění vyvratitelné domněnky dle § 3 odst. 2. Upozorňujeme, že dle čl. 10 odst. 5 Legislativních pravidel vlády je součástí návrhu zákona i návrh prováděcího právního předpisu nebo teze prováděcího předpisu, pokud návrh zákona obsahuje zmocnění k jeho vydání a tento předpis má nabýt účinnosti současně se zákonem (což bude s ohledem na obsah prováděcí vyhlášky nutné). Předložený návrh však předmětné neobsahuje. Požadujeme návrh v tomto smyslu doplnit už z toho důvodu, že právě stanovení výčtu konkrétních následků určuje potencionální okruh adresátů normy, a odvíjí se tak od něj i předpokládaný finanční dopad regulace, který je v návrhu, konkrétně v Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad (RIA), pouze rámcově odhadován. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno. Doplněno.
	K § 4 odst. 3: Ustanovení stanoví dobu pro uplatnění nároku na náhradu újmy u nezletilého, který není plně svéprávný, a to tak, že počíná běžet až nabytím plné svéprávnosti. Předkladatel k tomu uvádí, že ustanovení vychází z obdobného ustanovení občanského zákoníku (§ 622). S tímto tvrzením však nelze souhlasit, jelikož občanský zákoník stanoví v případě nezletilého, který nemá plnou svéprávnost, toliko odlišný běh promlčecí lhůty, aby mohl nezletilý svůj nárok případně uplatnit až po nabytí zletilosti. Možnost uplatnit nárok má nezletilý nicméně již od chvíle, kdy se dozví o újmě a o osobě povinné k její náhradě, zejména s využitím zastoupení (patrně největší procento poškozených budou tvořit děti	Akceptováno. Upraveno. Text § 4 odst. 3 byl upraven tak, aby bylo zřejmé, že se jedná o stanovení konce prekluzivní lhůty pro osobu s omezenou svéprávností s tím, že zákonný zástupce není nijak omezen v uplatnění nároku kdykoli v mezičase.

	<p>předškolního věku, za něž bude nárok uplatňovat zákonný zástupce), uplatnit nárok však může nezletilý poškozený i sám, jak předpokládá ustanovení § 31 občanského zákoníku. Domníváme se, že nebylo cílem předkladatele se od této úpravy odchýlit a takové omezení možnosti uplatnit nárok nepovažujeme za vhodné, proto požadujeme ustanovení uvést do souladu s občanským zákoníkem.</p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	
	<p>K § 5 odst. 2 písm. a): Z navrhovaného zákona požadujeme odstranit využívání údajů o rodném čísle, jelikož používání rodného čísla je postupně řízeně utlumováno a jeho přidělování bude v horizontu několika let ukončeno. Připomínáme, že obecně u všech osobních údajů platí, že osobní údaje mají být zpracovávány jen v nezbytně nutném rozsahu (zásada de minimis). Požadujeme předmětné ustanovení návrhu, které počítá s využíváním rodného čísla, upravit do následující podoby: <i>„(a) jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození, adresa místa trvalého pobytu,“.</i></p> <p>Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.</p>	<p>Akceptováno. Upraveno.</p>
<p>Veřejná ochránkyně práv Mgr. Petra Jelínková (542 542 350, jelinkova@ochranc.e.cz), Mgr. Petra Hadwigerová (542</p>	<p>Návrh zákona počítá s prováděcím právním předpisem – vyhláškou zakotvující známé možné následky povinného očkování a čas jejich výskytu v důsledku očkování. Nastanou-li, netřeba prokazovat příčinnou souvislost mezi následkem a podáním očkovací látky. Prováděcí právní předpis však není předložen současně s návrhem zákona, proto předesílám, že za stěžejní ke komplexnímu posouzení návrhu zákona považuji znění prováděcí vyhlášky. Za zásadní pak považuji osvobození žalob v těchto věcech od soudního poplatku, a to v první i druhé instanci. Proto navrhuji</p>	<p>Akceptováno (jinak). Návrh vyhlášky je doplněn. Pokud jde o osvobození od soudního poplatku, máme za to, že vyplývá z již dnes platného a účinného znění § 11 odst. 2 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích („Od poplatku se osvobozují (...) navrhovatel, jemuž byla způsobena újma, v řízení o náhradu újmy na zdraví nebo újmy způsobené usmrčením včetně náhrady škody na věcech vzniklé v souvislosti s ublížením na</p>

<p>542 399, hadwigerova@ochrance.cz)</p>	<p>doplnit položku 8b a upravit položku 22 přílohy zákona o soudních poplatcích.¹ Alespoň v důvodové zprávě by bylo vhodné uvést, jakým způsobem a jak často se bude aktualizovat prováděcí právní předpis. V neposlední řadě také navrhuji vyhotovit jednoduchý formulář pro snadnější uplatnění žádosti a předejití výzev k jejímu doplnění. Přípomínku k nezbytnosti zakotvení osvobození od soudních poplatků považuji za zásadní.</p>	<p>zdraví nebo usmrcením a náhrady nákladů léčení,...“). Důvodová zpráva doplněna o předpoklad každoroční revize vyhlášky. Ministerstvo zdravotnictví samozřejmě počítá pro případ přijetí tohoto návrhu zákona se zpracováním a šířením jasných, srozumitelných vysvětlujících dokumentů pro poškozené tak, aby věděli, v kterých případech, kdo, kdy a jak mohou o náhradu újmy žádat.</p>
	<p>K ustanovením § 3 odst. 1 ve spojení s § 4 odst. 1</p> <p>Navrhuji rozšířit rozsah náhrady újmy. Újma na zdraví očkované osoby může vyvolat negativní následky i u jiných osob – rodinných příslušníků a osob blízkých. Proto zřejmě návrh zákona počítá s úhradou nákladů spojených s péčí o zdraví (§ 2960 občanského zákoníku²). Považuji však za nespravedlivé a morálně neakceptovatelné, že návrh zákona záměrně opomíjí použití ustanovení § 2959 a § 2961 občanského zákoníku, tedy nepočítá s odškodněním jiných osob než přímo očkovaných, tedy s odčiněním duševních útrap rodině a blízkým zemřelého či osoby se zvláště závažným ublížením na zdraví, ani s náhradou nákladů pohřbu. Sekundárním obětí může při úmrtí blízké osoby vzniknout jak materiální (např. náklady na pohřeb), tak imateriální újma. Návrh zákona zatím nepočítá ani s náhradou za ztrátu na výdělků (§ 2962 občanského zákoníku). S takovou koncepcí zákona nesouhlasím. Zákon by měl zakotvit plnou reparaci všech újem. Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Neakceptováno. ROZPOR.</p> <p>Návrh zákona je mimořádným prostředkem, jehož smyslem je odčinit újmu osobě, která podstoupila povinné očkování a v důsledku toho jí vznikla újma na zdraví. Kromě odčinění nemajetkové újmy návrh zákona počítá také s náhradou majetkové újmy (škody) vzniklé poškozenému. Návrh zákona se tak zejména snaží pomoci poškozenému usnadnit život se zdravotním poškozením vzniklým v důsledku povinného očkování. Návrh zákona v tomto případě mimořádného odčinění nezaviněné újmy nepočítá s nároky tzv. sekundárních obětí. Je třeba upozornit, že poskytování náhrady újmy sekundárním obětí, jak je zakotveno v občanském zákoníku, není standardním přístupem v rámci našeho okruhu kontinentální právní kultury. V Německu i v Rakousku se citová újma způsobená ztrátou blízké osoby buď vůbec neodškodňuje (Německo), nebo pouze při zavinění z hrubé nedbalosti nebo úmyslu (Rakousko).</p>

¹ Zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

² Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

	<p>K ustanovení § 4 odst. 2</p> <p>Předkladatel převzal pouze část ustanovení § 620 občanského zákoníku – „vědomost o škodě a osobě povinné k její náhradě“.</p> <p>Škodou se rozumí majetková újma, výraz „újma“ zahrnuje jak materiální, tak imateriální složku. Návrh zákon ostatně i ve zbylých částech používá výraz „újma“.</p> <p>Navrhují proto nahradit slovo „škodě“ slovem „újmě“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Akceptováno. Upraveno.</p>
	<p>K ustanovení § 4 odst. 3</p> <p>Předkladatel mohl být veden úmyslem chránit osoby s omezenou svéprávností. Inspirací mu přitom bylo ustanovení § 622 občanského zákoníku. Záměnou termínu „lhůta“ za „doba pro uplatnění náhrady újmy“, však brání podání žádosti o náhradu újmy způsobené povinným očkováním za nezletilého s omezenou svéprávností či zletilou osobu bez opatrovníka.</p> <p>Dotčené ustanovení by správně mělo nést myšlenku, že lhůta pro uplatnění náhrady újmy neskončí dříve než 3 roky poté, co poškozený nezletilý nabude plné svéprávnosti a zletilé osobě bude jmenován opatrovník.</p> <p>Navrhují proto nahradit slova „doba pro uplatnění náhrady újmy“ slovy „lhůta pro uplatnění náhrady újmy nejdříve“.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>Akceptováno. Upraveno.</p> <p>Text § 4 odst. 3 byl upraven tak, aby bylo zřejmé, že se jedná o stanovení konce prekluzivní lhůty pro osobu s omezenou svéprávností s tím, že zákonný zástupce není nijak omezen v uplatnění nároku kdykoli v mezičase.</p>
	<p>K ustanovení § 11 odst. 3</p> <p>Podle návrhu zákona se poskytne náhrada újmy způsobené povinným očkováním provedeným po dni nabytí jeho účinnosti.</p> <p>Domnívám se, že zákon by měl umožnit i poskytnutí náhrady újmy za očkování, které proběhlo před nabytím účinnosti tohoto zákona, a to alespoň od roku 2015 zpětně.</p> <p>Ústavní soud totiž již v roce 2015 vyřkl, že je namístě, „aby</p>	<p>Neakceptováno. Vysvětleno.</p> <p>Ústavní soud, jak se správně cituje, doporučil zavést odpovědnost státu za újmu na zdraví způsobenou povinným očkováním. Nekonstatoval však, že by současný stav byl neústavní.</p> <p>Jestliže tedy Ministerstvo zdravotnictví nyní přichází s tímto mimořádným odškodňovacím mechanismem, bude se vztahovat až na případy újmy vzniklé v důsledku očkování praveného po účinnosti zákona.</p>

<p>legislativa odpovědně zvažila doplnění právní regulace institutu povinného očkování proti infekčním nemocem o úpravu odpovědnosti státu za výše naznačené následky“.³</p> <p>Skutečnost, že stát nevydal tento zákon dříve, nemůže jít k tíži osob, které by jinak dosáhly odškodnění.</p> <p>Některá povinná očkování je třeba provést do určitého věku očkované osoby. V případech, kdy termín očkování nezávisí na vůli očkovaného (jeho zákonných zástupců), by bylo nespravedlivé, kdyby stát nepočítal s žádnou možností náhrady zpětně.</p> <p>Tato připomínka je zásadní.</p>	<p>V návrhu je nově legisvakacní lhůta zkrácena na minimálních 15 dnů po publikaci.</p>
--	---

³ Rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 27. ledna 2015, sp. zn. Pl. ÚS 19/14, bod 87.